

TIKTOK TA INSTAGRAM ЯК НОВІ СЦЕНИ ДЛЯ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ЕСТРАДНОГО СПІВУ

K. Saliukova

TIKTOK AND INSTAGRAM AS NEW STAGES FOR THE POPULARIZATION OF POP SINGING

Сучасний культурний простір стрімко змінюється під впливом цифрових технологій та соціальних мереж. Традиційне розуміння «сцени» як фізичного простору для реалізації творчості сьогодні розширюється: воно охоплює віртуальні платформи, що стали важливими каналами комунікації між виконавцем і слухачем. У цьому контексті TikTok та Instagram виступають інноваційними цифровими сценами для популяризації естрадного співу.

Естрадний спів як сфера музичного мистецтва завжди була орієнтована на широку аудиторію. Якщо раніше ключовим майданчиком для його презентації були концертні зали, телебачення чи радіо, то нині значну роль у формуванні публічного образу артиста відіграють соціальні медіа. Саме TikTok та Instagram створюють нові умови для популяризації вокального мистецтва: вони забезпечують миттєвий доступ до слухачів, можливість інтерактивної взаємодії, а також швидке поширення творчого продукту.

Особливістю TikTok є формат коротких відео, який вимагає від виконавця максимальної концентрації емоційного та художнього посилу в кількох секундах. Це стимулює пошук нових форм самовираження, зокрема вокальних членджив, дуетів та імпровізацій. Алгоритмічні механізми платформи сприяють тому, що навіть невідомий виконавець може за короткий час отримати мільйони переглядів і стати відомим широкій аудиторії.

Instagram, у свою чергу, дозволяє формувати цілісний образ артиста як бренду. Завдяки функціям Reels, сторіс та прямих ефірів естрадний співак отримує змогу не лише демонструвати вокальні здібності, а й вибудовувати довготривалі відносини з аудиторією. Це підкреслює соціальну складову естрадного мистецтва, де важливими стають не лише професійні навички, а й особистісна харизма, відкритість до діалогу та здатність залучати слухачів до креативного процесу.

Технічні можливості TikTok та Instagram значно впливають на спосіб подання естрадного співу. Завдяки коротким відеоформатам, інтеграції музичних бібліотек, інструментам для створення дуетів і реміксів, виконавці можуть експериментувати з жанрами, формами подачі та візуальними ефектами. Алгоритмічні рекомендації забезпечують миттєве охоплення широкої аудиторії, а функції прямих ефірів дозволяють артистам встановлювати безпосередній контакт із глядачами. Усе це створює новий цифровий простір, де співак може бути одночасно виконавцем, режисером і продюсером власного контенту.

Наукова новизна цього дослідження полягає в тому, що TikTok та Instagram розглядаються не лише як інструменти промоції, але і як повноцінні сцени сучасного музичного мистецтва. Тут відбувається не просто поширення творчості, а й творення нових форматів культурної комунікації, де стирається межа між виконавцем та аудиторією.

Отже, TikTok та Instagram значною мірою впливають на розвиток естрадного співу в умовах цифрової культури. Вони забезпечують демократизацію доступу

до сцени, створюють нові можливості для самовираження молодих виконавців і водночас формують специфічні виклики, що вимагають від артистів адаптації до швидкозмінних умов медіапростору.

Л. Колуканова

АНСАМБЛЕВЕ МУЗИКУВАННЯ ЯК ФОРМА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧА ОСВІТИ

L. Kolukanova

ENSEMBLE MUSIC-MAKING AS A FORM OF DEVELOPING STUDENTS' CREATIVE ABILITIES

Сучасна мистецька освіта спрямована на формування особистості, здатної до творчої самореалізації, критичного мислення та соціальної активності. У цьому контексті зростає потреба у використанні форм навчання, які поєднують художню, емоційну й комунікативну складові. Однією з таких форм є ансамблеве музикування — спільна виконавська діяльність, що сприяє гармонійному поєднанню індивідуального та колективного творчого досвіду.

Мета — дослідити ансамблеве музикування як педагогічну форму співпраці зі здобувачами, направлене на розвиток творчої особистості, а також визначити його роль у сучасних соціокультурних умовах.

Новизна статті полягає в комплексному підході до аналізу ансамблевого музикування як форми художньо-педагогічної взаємодії, що поєднує традиції академічної музичної освіти із сучасними тенденціями інтерактивного й особистісно зорієнтованого навчання.

Стаття спрямована на розкриття сутності колективної гри як ефективного засобу розвитку творчих та виконавських можливостей здобувачів освіти. Розглянуто психологічні, педагогічні та соціокультурні аспекти ансамблевої діяльності, визначено умови її ефективності. Особлива увага приділяється ролі ансамблевого музикування в сучасних реаліях, зокрема в умовах цифровізації та глобалізації. Ансамблеве музикування є однією з найдавніших форм музичної діяльності, що ґрунтується на спільному виконанні музичних творів кількома виконавцями. Його основою є взаємодія, координація, слухання партнера, колективна інтерпретація художнього задуму. Вперше в Україні загадується ансамблеве музикування наприкінці XVII — початку XVIII ст. народно-інструментальний ансамбль «Троїсті музики», до складу якого входили скрипки, басолі, бубни, або скрипки, цимбали, бубни, фрілки, денцівки та баяни (акордеони), залежно від областей. З часом ансамблевий склад і різновиди творчих колективів змінювався.

«Ансамбль» як навчальна дисципліна викладається на всіх рівнях позашкільної та професійної освіти. У навчальному процесі ансамбль виконує подвійну функцію: з одного боку, є ефективним засобом формування виконавських навичок, з іншого — виступає середовищем творчого розвитку, де формується здатність до співтворчості, розвитку ініціативності та рефлексії.

У процесі ансамблевої гри розвиваються такі ключові творчі якості, як креативність — здатність створювати нові інтерпретаційні рішення; імпровізаційність — уміння швидко адаптуватися до змін у звучанні чи темпі; емоційна чутливість — сприйняття та передавання емоційного змісту музики; артистизм — здатність до цілісного вираження художнього образу. Ансамблеве